

Sygn. akt V CSK 40/13

POSTANOWIENIE

Dnia 22 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Tadeusz Ereciński

w sprawie z wniosku M. R.

przy uczestnictwie S. M., L. S., E. R., W. M., A. M. i X. M.

o stwierdzenie nabycia spadku po G. M. i ogłoszenie testamentu,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 października 2013 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestników: A. M. i X. M.

od postanowienia Sądu Okręgowego w O.

z dnia 4 października 2012 r., sygn. akt II Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz
zasądza solidarnie od uczestników A. M. i X. M. na rzecz
wnioskodawczyni M. R. i uczestnika E. R. solidarnie kwotę
180 (sto osiemdziesiąt) zł z tytułu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. może być zatem osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Sąd Najwyższy, rozpoznając nadzwyczajny środek zaskarżenia, jakim jest skarga kasacyjna, nie jest trzecią instancją sądową, lecz działa w interesie publicznym, wyjaśniając istotne zagadnienia prawne, dokonując wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, bądź usuwając z obrotu prawnego orzeczenia wydane w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwe. Dlatego też nie każda skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie występuje wskazane we wniosku istotne zagadnienie prawne. Zagadnieniem takim w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie nowe, nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego rozstrzygnięcie może przyczynić się do rozwoju prawa. Jak wyjaśniono w orzecznictwie Sądu Najwyższego przedstawienie okoliczności, uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne, polega na sformułowaniu tego zagadnienia i wskazaniu argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Konieczne jest wyjaśnienie, jakie zagadnienie prawne występuje w sprawie i dlaczego jest ono istotne, albo określenie, które przepisy wymagają wykładni Sądu Najwyższego, ze wskazaniem, na czym polegają związane z tym poważne wątpliwości, lub z przedstawieniem rozbieżności występujących w orzecznictwie sądów (por. np. postanowienia z dnia

10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 i z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151).

Skarżący w sposób ogólny odwołali się do wymienionej wyżej przesłanki, przedstawiając pytanie, na które – ich zdaniem – Sąd Najwyższy powinien odpowiedzieć, nie przedstawili natomiast pogłębionego jurystycznie uzasadnienia mającego przekonać, że występują okoliczności uzasadniające przyjęcia skargi do rozpoznania.

Jako okoliczność uzasadniającą przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący wskazali też nieważność postępowania (art. 398⁹ § 1 pkt 3 k.p.c.), która miała polegać na pozbawieniu uczestników możliwości obrony swych praw na skutek spóźnionego doręczenia zawiadomienia o terminie oględzin oryginału testamentu G.M. Okoliczność ta była jednak oceniana przez Sąd Apelacyjny, który uznał, że dla ważności poczynionych ustaleń nie miało żadnego znaczenia, wskazane w piśmie skarżących z dnia 16 maja 2012 r., uchybienie Sądu w postaci nieprawidłowego poinformowania apelujących o czynności badania oryginału testamentu spadkodawcy, albowiem dla prawidłowego stwierdzenia tych okoliczności faktycznych wystarczyła sporządzona przez notariusza kserokopia oryginału aktu notarialnego Rep. A Nr [...] z dnia 28 sierpnia 2003 r.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.